

Çocuk ve Küçük Kurbağa

Aysel Banu YAVUZAL

Çocuk ve Küçük Kurbağa

Aysel Banu YAVUZAL

Ben evinin yakınındaki sulak alanı çok severdi. Her sabah parlak sarı yağmur çizmelerini ve üzerinde kurbağa baskısı olan kırmızı tişörtünü giyerdi. Bez çantasını ve defterini alırdı. Sonra kurbağaları izlemek için patikadan aşağı koşardı. Sulak alan uzun otlar ve yumuşak çamurla doluydu. Ben bütün gün kurbağaların vırak, vırak diye seslendiğini duyardı.

Ben göletin kenarında hiç kıpırdamadan oturdu. Parlak yeşil derili ve büyük altın renkli gözlü küçük bir kurbağayı izledi. Kurbağanın sırtında küçük koyu benekler, karnında ise soluk sarı bir renk vardı. Bir nilüfer yaprağının üzerinde oturup gözlerini kırptı. Ben defterini açıp küçük kurbağayı çizdi. Şöyle yazdı: Kurbağa güneşte oturur. Kurbağa suya zıplar. Kurbağa mutludur.

Ben'in en iyi arkadaşı Maya da gölete geldi. Mor yağmur çizmelerini ve kot tulumunu giymişti. Çizgili turuncu-beyaz tişörtü güneşte parlıyordu. Maya'nın burnunun üzerinde çiller ve bir dizinde küçük bir yara bandı vardı. İribaşları aramayı severdi. 'Bak, Ben!' dedi. 'Kuyruğunu sallayan minicik bir iribaş!' Birlikte güldüler ve suyu izlediler.

Bir sabah Ben gölete koştu ve durdu. Su koyu ve yapış yapış görünüyordu. Plastik poşetler denizanası gibi yüzüyordu. Eski teneke kutular ve kâğıt ambalajlar çamurun içinde duruyordu. Küçük kurbağa bir taşın üzerinde oturmuş, üzgün görünüyordu. 'Bütün bu çöpler nereden geldi?' diye fısıldadı Ben. Eskisinden daha az kurbağa gördü. Temiz su gitmişti ve kurbağaların yüzecek yeri azalmıştı.

Ben annesini bulmak için eve koştı. Annesi bahçedeydi, yeşil önlüğünü ve geniş kenarlı güneş şapkasını giymişti. Kalın siyah örgüsü omzuna düşüyordu. 'Anne,' dedi Ben, 'kurbağa göleti çöple dolu! Kurbağaların temiz suya ihtiyacı var.' Annesi nazıkçe gülümsedi. 'O zaman yardım edelim,' dedi. 'Birlikte temizleyebiliriz. Ben eldiven ve alet getiririm.'

Ben ve annesi bir plan yaptı. Annesi komşuları aradı, Ben de Maya'yı çağırdı. Maya okuldan arkadaşlarını aradı. Kısa süre sonra göletin yanında bir yardımcı ekibi toplandı. Eldiven takmışlar ve büyük torbalar taşıyorlardı. 'Her çöp parçasını toplayacağız,' dedi Maya. 'Suyun akabilmesi için yabani otları da temizleyeceğiz,' diye ekledi Ben. Herkes başını salladı ve işe koyuldu.

Maya çöp toplama ekibine öncülük etti. Eğilip bir plastik şişe aldı. 'Bir tane buldum!' diye bağırdı. Arkadaşları teneke kutuları ve ambalajları topladı. Ben çamurun içinden sırlıslık bir karton kutu çekti. Ağırdı ve kokuyordu ama pes etmedi. 'Bu gölet yine temiz olacak,' dedi. Küçük kurbağa yakındaki güvenli bir taştan izliyordu.

Annesi büyük tırmıklar ve kalın eldivenler getirdi. Herkese minik bitkilere zarar vermeden yabancı otların nasıl çekileceğini gösterdi. 'Kurbağalara yardım etmek istiyoruz, sulak alana zarar vermek değil,' dedi. Ben göletin kenarındaki yapış yapış otları tırmıkla temizledi. Maya'nın arkadaşları çöp torbalarını patikaya taşıdı. Herkes birlikte çalıştı ve çöp yığını giderek küçüldü.

Güneş sıcaktı ama yardımcılar işe devam etti. Annesi herkese soğuk su ve elma dilimleri getirdi. Çimlere oturup dinlendiler. 'Büyük bir fark yaratıyoruz,' dedi Maya. Ben gölete baktı. Suyu yeniden görebiliyordu! Henüz temiz değildi ama daha iyiydi. 'Kurbağalar çok mutlu olacak,' dedi. Atıştırmalıklarını bitirip işe geri döndüler.

Öğleden sonra gölet çok daha iyi görünüyordu. Çöp gitmiş, yabani otlar temizlenmişti. Ama su hâlâ biraz bulanıktı. 'Sabırlı olmalıyız,' dedi annesi. 'Temiz su zaman alır.' Ben başını salladı. Kurbağaların temiz bir yuvaya ihtiyacı olduğunu biliyordu. Bekleyip izleyecekti. Her gün gölete gidip suyu kontrol etti. Yavaş yavaş parlamaya başladı.

Bir sabah Ben tanıdık bir ses duydu. Vırak! Vırak! Gölete koştu. Küçük kurbağa bir nilüfer yaprağının üzerinde oturuyordu. Parlak yeşil derisi güneşte parlıyordu. Altın renkli gözleri yuvarlak ve parlaktı. Arkasında daha çok kurbağa zıplıyor ve yüzüyordu. 'Geri döndün!' diye sevindi Ben. Küçük kurbağa gözlerini kırptı ve temiz suya atladı.

Maya kořarak geldi. 'Kurbağalar geri döndü!' diye bağırdı. Gölette yüzen yedi kurbağa saydılar. Su berrak ve serindi. Ben defterini açıp küçük kurbağayı yeniden çizdi. Bu kez şöyle yazdı: Kurbağa temiz suda yüzer. Kurbağa mutludur. Kurbağa evindedir. Maya gülümsedi. 'Başardık,' dedi. 'Kurbağalara yardım ettik.'

Ben'in annesi göleti görmeye geldi. Yeşil önlüğünü ve güneş şapkasını giymişti. 'Gurur duymalısın,' dedi. 'Bir sorun gördün ve yardım ettin.' Ben küçük kurbağaya baktı. 'Herkes yardım etti,' dedi. Annesi ona sarıldı. 'Doğru,' dedi. 'Ekip çalışması büyük fark yaratır.' Kurbağalar temiz suda şarkı söyledi ve Ben'in içi ısındı.

Ben önemli bir şey öğrendi. Kurbağaların yaşamak ve büyümek için temiz suya ihtiyacı vardır. İnsanlar yardım ettiğinde yaşam alanları düzeltilebilir. Sınıfına göleti anlattı. Onlara küçük kurbağa çizimlerini gösterdi. 'Hepimiz suyu temiz tutmaya yardım edebiliriz,' dedi. Arkadaşları dinledi. Maya başını salladı. 'Her küçük katkı önemlidir,' dedi. Ben de bunun doğru olduğunu biliyordum.

Artık Ben sulak alana her hafta gidiyor. Küçük kurbağayı ve arkadaşlarını izliyor. Su temiz ve kurbağalar sağlıklı. Ben defterini çizimlerle dolu tutuyor. Şöyle yazıyor: Temiz yaşam alanları iki yaşamlıların yaşamasına ve büyümesine yardımcı olur. Gülümsüyor. Küçük kurbağa bir nilüfer yaprağına zıplayıp ona gözlerini kırptıyor. Vırak! Sanki teşekkür ediyor.

Ben hâlâ sarı yağmur çizmelerini ve kurbağa baskılı kırmızı tişörtünü giyiyor. Hâlâ bez çantasını ve defterini taşıyor. Ama artık küçük bir çöp torbası da taşıyor. Göletin yakınında ne zaman çöp görse onu topluyor. Maya da yardım ediyor. Birlikte sulak alanı temiz tutuyorlar. Küçük kurbağa ve arkadaşları mutlu mutlu yüzüyor. Ben de temiz yaşam alanlarının iki yaşamlıları bugün ve her zaman desteklediğini biliyor.